

(Μανταμάδ.) Σάμ. (Καρλόβ.) κεβεζελέκιν Λυκ. (Λιβύσσ.) κεβεζελ-λίκ-κιν Κύπρ. κεβεζελ-λίκι Μεγίστ. κεβεζελέκ' Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) κεβεζελοούκ' Πόντ. (Χαλδ.) κεβεζελοούχ' Πόντ. (Χαλδ.)

Έκ τοῦ Τουρκ. *gevezelik* = φλυαρία.

1) Συνήθως κατὰ πληθ., φλυαρία, μωρολογίαι Θράκ. (Άδριανούπ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) — Λεξ. Μ. Έγκυκλ. Πρω. Δημητρ. Συνών. *λίμα, λογοδιάρροια, λογοκοπία, μαλιμάτια, πάρλα, πολυλογία, τσαμπουνισμα, φαφλατιό, φλυαρία*, αντίθ. *βούβα* (III) *βουβάγρα, βουβάδα, βούβαμα, βουβαμάγρα, βουβαμάρα, βουβαμός, βουβάρα, μούγγα, μουγγαμάρα*. 2) Άστεῖοι λόγοι ἢ πράξεις Ίων. (Άλάτσατ. Σμύρν.) Κύπρ. Λέσβ. (Μανταμάδ.) Σάμ. (Καρλόβ.) — Σ. Μυριβήλ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.: Δὲ μ' ἀρέσουνε τέτοια ἄνοστα γκεβεζελέκια Σμύρν. Δὲν σὲ πειράζω, ἔνα γκεβεζελέκι σου 'κανα καὶ σὺ εἶπες τόσα λόγια οὐλο κακία αὐτόθ. 'Απ' τὰ πουλλὰ καμώματα τοὶ τὰ γιβιζιλέκια εἶνι ξακουσμένους Μανταμάδ. Δὲ θὰ πῇ πιά ποτέ κανένα ἀπὸ κεῖνα τὰ κυνικά του γκεβεζελέκια Σ. Μυριβήλ., ἐνθ' ἄν. Συνών. *ἀστεῖα, διὰ τὸ ὅπ. βλ. ἀστεῖος 1β, ἀστειότητες, καμώματα, καραγκιοζιλίγια, χωρατά*.

γκεβεζές ἐπίθ. Ίων. (Σμύρν.) Μακεδ. Προπ. (Άρτάκ. Πάνορμ.) — Λεξ. Βλαστ. γκιβιζές Θράκ. (Άδριανούπ.) γιβιζές Θράκ. (Μάδυτ.) Λέσβ. κεβεζές Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) κεβεζ-ζές Κύπρ. Θηλ. γκεβεζελοῦ Ίων. (Σμύρν.) κεβεζοῦ Πόντ. (Κοτύωρ.) κεβεζέσσα Πόντ. (Τραπ.) Οὐδ. κεβεζέν Πόντ. (Τραπ.)

Έκ τοῦ Τουρκ. *gevez* = φλύαρος.

1) Φλύαρος, ἀνόητος Θράκ. (Άδριανούπ. Μάδυτ.) Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) Προπ. (Πάνορμ.): *Εὐκαιρα καὶ ζαντὰ καλατζεύ'ς, κεβεζοῦ ντ' ἔνουσ'νε!* (ὁμιλεῖς ἄδεια καὶ ἀνόητα, φλύαρη ποὺ ἔγινες!) Κοτύωρ. Συνών. *γκεβεζάρης, γκεβεζέδικος, γκεβεζές, πολυλογᾶς, φαφλατᾶς*.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Κεβεζές* Πόντ., ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκεβετζές* Άθῆν. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκιβεζέ* Ἡπ. (Φιλιᾶτ.)

2) Άστεῖος χαριτολόγος Ίων. (Σμύρν.) Κύπρ. Λέσβ. — Λεξ. Βλαστ.: *Πουλὸ γιβιζές ἄθροῖπους τσ' ἤλιγι ὁμορφίς κουβέδης* Λέσβ. 3) Άπατεῶν Προπ. (Άρτάκ.) Συνών. *ἀγύρητης, κίβδηλος, τσαρλατᾶνος*.

γκεβένι τό, ἀμάρτ. γκιουβένι Δαρδαν. (Λάμψακ.)

Έκ τοῦ Τουρκ. *geven* = ἀκανθώδης θάμνος.

Τὸ φυτὸν Θύμος ὁ κεφαλωτὸς (*Thymus capitatus*) τῆς οἰκογ. τῶν Χειλανθῶν (*Lamiales*): *Δὼ 'να γύρου μῆτε γκιουβένια δὲν ἔχ' τοῦ βουνό*. Συνών. *θυμάρι, θροομπι*.

γκεβρέκι τό, Λεξ. Βλαστ. γιβρέκ' Θράκ. (Κομοτ.) γκιουβρέκι Ίων. (Βουρλ.) γεβρέκι Ίων. (Σμύρν.) Σύρ.

Έκ τοῦ Τουρκ. *gevek* = εὐθραυστος.

Εἶδος ξηροψημένου σησαμωτοῦ κουλλουρίου ἐνθ' ἄν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. τὸν τύπ. *Γκιουβρέκια* Καρ. (Γέροντ.), ὡς ἐπών. καὶ παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκεβρέκ'ς* Προπ. (Πάνορμ.)

γκεβρέκιος ἐπίθ. ἐνιαχ. γκεβρέκ'κος Προπ. (Πάνορμ.) γκιβρέτ'κους Θράκ. (Σουφλ.)

Έκ τοῦ οὐσ. *γκεβρέκι* διὰ τῆς παργωγ. κατὰλ. *-ικος*.

1) Νωπὸς καὶ τραγανός, περὶ ποικίλων ἀρτοσκευασμάτων Προπ. (Πάνορμ.) Πβ. *ζεστός, φρέσκος*. 2) Ὁ ἔχων ροδίνην χροιάν, ὁ ροδόχρους Θράκ. (Σουφλ.): *Κεῖνους φκειάν' μιὰ μ' σούρα γκιβρέτ'κα λουκμάτσια κὶ τ'ς τὰ βάν' μπρουστά τ'ς μαζί μὲ τ' ζάχαρ'* (μ' σούρα = πῆλινον πινάκιον, λουκμάτσια = εἶδος λαϊκοῦ γλυκίσματος ἐξ ἀραιῆς ζύμης εἰς βώλους βραζομένους ἐντὸς ἐλαίου καὶ ἐπαλειφομένους εἴτα διὰ μέλιτος, οἱ λουκουμάδες). Συνών. *κοκκινωπός*.

γκεβρεντίζω ἐνιαχ. *gebrediz* Θράκ. (Τσακίλ.)

Έκ τοῦ Τουρκ. *gevrete* = ξηραίνομαι.

Ξηραίνομαι, καθίσταμαι εὐθραυστος: *Γεβρέδ'σανε τὰ κορθάρια καὶ χύν'ται*.

γκεβσέκης ἐπίθ. ἀμάρτ. κεφσέκης Λυκ. (Λιβύσσ.)

Έκ τοῦ Τουρκ. *gevesek* = χαλαρός, μαλακός, ἀδύνατος.

Χαλαρός, μαλθακός.

γκεβσεκλίκι τό, ἀμάρτ. κεφσεκλίκιν Λυκ. (Λιβύσσ.)

Έκ τοῦ Τουρκ. *gevesekli* = χαλαρότης, ἀδυναμία. Μαλθακότης.

γκεβσεντίζω ἀμάρτ. κεφσεντίν-νου Λύκ. (Λιβύσσ.)

Έκ τοῦ Τουρκ. *gevesemek* = χαλαροῦμαι, ἐξασθενοῦμαι.

Χαλαροῦμαι, ἥρεμῶ, ὑποχωρῶ.

γκέγκα ἡ, Α. Ρουμελ. (Συναπλ.) Θράκ. (Άδριανούπ. Σουφλ.) *gēga* Α. Ρουμελ. (Καβακλ. Φιλιππούπ.) Θράκ. (Αἶν. Τσακίλ.) *γκέκα* Βιθυν. (Μουδαν.) Θράκ. (Σουφλ.) — Α. Παπαδιαμ., Μάγισσ., 78.103 *gēga* Θράκ. (Σαρεκίλ. Σκοπ.) *γκέγκια* Θράκ. (Νεοχώρ.) Τένεδ. *gēgia* Θράκ. (Αἶν. κ.ά.) Ἰμβρ.

Έκ τοῦ Τουρκ. *gege* = ράβδος φέρουσα λαβὴν ἀγκιστροειδῆ.

1) Ποιμενικὴ ράβδος Α. Ρουμελ. (Καβακλ. Συναπλ. Φιλιππούπ.) Βιθυν. (Μουδαν.) Θράκ. (Άδριανούπ. Αἶν. Νεοχώρ. Σκοπ. Σουφλ. Τσακίλ. κ.ά.) Ἰμβρ. Τένεδ.: *Ἀπλωσε τ' gēga καὶ τὸ 'πιασε ἀπ' τὸ ποδάρ'* Τσακίλ. *Ἡρτι οὐ τσόδανους μὲ τ' gēga* Φιλιππούπ. Οὐ ἄθροῖπους ἔβανε τὰ τσουπάν'κα κὶ πῆρι κὶ τ' *gēgia* 'ς τοῦ χέρ' Αἶν. Συνών. *ἀγκοῦτσα 2, γκλίτσα, κλοῦτσα*. β) Μεταφ., τὸ στριμμένο ἀγκιστροειδῶς μουστάκι Θράκ. (Σουφλ.) γ) Ράβδος ἐκ ξύλου, ἡ ὁποία τιθεμένη ἐπὶ τῶν ὤμων χρησιμεύει διὰ τὴν μεταφορὰν δοχείων Θράκ. (Σαρεκίλ. Σουφλ.) δ) Σιδηρᾶ ἀρπάγη προσηρμοσμένη εἰς τὸ ἄκρον τῆς ποιμενικῆς ράβδου Θράκ. (Τσακίλ.) 2) Εἶδος κυρτοῦ μαχαριδίου Α. Παπαδιαμ., ἐνθ' ἄν.: *Ὁ Μιχάλης ὁ Βεργῆς κρατῶν μακρὰν βέργαν... τὴν εἶχε πελεκήσει μὲ τὴν γκέγκαν, τὸν κυρτὸν σουγιᾶν του*. Συνών. *στραβοσουγιᾶς*.

Γκεγκαριά ἡ, ἀμάρτ. Γκεκαριά Μακεδ. (Όλυμπ.)

Έκ τοῦ ἔθν. *Γκέγκας*.

Ἡ βόρειος περιοχὴ τῆς Ἀλβανίας ἡ κατοικουμένη ὑπὸ τῶν Γκέγκηδων καὶ κατὰ συνεκδ. οἱ Γκέγκηδες: Ἄσμ.

